

«Owl on a maple branch in the full moon». [Hiroshige](#), 1832-33.

~ ~

*Quina tremolor antiga
oir "ginjoler", i sentir
la lluminosa distància
entre el color d'una branca
i el seu nom que en mi sona!*

[Blai Bonet](#)

~ ~

Pàgina inversa, la nit, mà
de sal als ulls espolsada, blancs
d'un tir que no fa diana.
Nota al peu, asterisc: silenci.
Saliva al dit.

[Nit de paper negra](#)

~ ~

En formació i cap al nord,
en l'aire es dibuixa un somriure
d'oques.

[Somriure al vol](#)

~ ~

A la branca més alta
el teu nom s'ha envolat.
Quin niu al cor l'esguard
dels teus ulls sense gàbia!

[Poema al vol](#)

~*~

El do de l'aparició
infreqüent, el mur de sobte
travessat, el pes d'un rastre
ingràvid, l'halo dens, inconsútil,
l'autodelació de l'espectre.

~*~

Il dit non avec la tête, mais il dit oui avec le coeur.

[#preguntes](#)

~*~

Perquè un ocell no pot viure

amb menys branques que ales.

[Ocell amb branca](#)

~ ~

*lo millor del vent de febrer
són les estrelles que no s'emporta*

~ ~

I encara diran
que l'aigua és vida.
Però la vida és set.

[El càntir verd](#)

~ ~

comissures
del cel als solcs
de la set, la llum
riu

[La llum riu](#)

~ ~

A set de gat t'acompararé.
Buit a la vuit, aquesta emplenes.

[Gat amb set i sis vides](#)

~ ~

ni pugen ni baixen, els rius corren
al fons

[Vòrtex blau](#)

~ ~

tants ocells amunt,
tants peixos avall
i tan poques mans
al fons

[Mans de fons](#)

~ ~

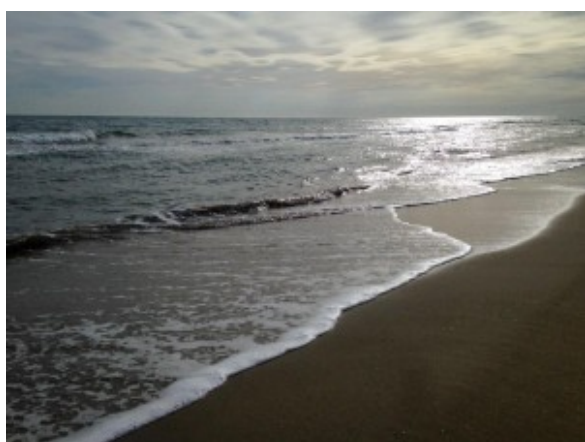
resposta la fera,
les preguntes que punxen
d'esbarzers desembullen
les flors de la sendera

[Sendera](#)

~ ~

Remors trements
de mar d'hivern.
Plor al·literat.

[Amarament](#)

~*~

aquell somni al fons
del mirall del corredor,
giravoltant, giragonsant,
espiral blanca de pell
fina estesa, record

[#video](#)

~*~

Música alè color de vi.
L'absent que no presenta al·legacions
rима grinyols de violí.

[Vi i violí](#)

~*~

moments clau, busques

sense pany

[Quina porta el temps?](#)

~ ~

No era poma sinó casa, i cucs
deshabitats, letals, i calçotets
de vidre, i un únic déu
imperdonable.

[#vídeo](#)

~ ~

Despullar la veritat és un infinitiu.
Despullada, un participi.

~ ~

I amb aquest vent arrelar
pètals.

~ ~

Corrua, zumzum, trau de verms a la cleda,
giragoneses dels dits amb besllum de seda.

[Tres mans](#)

~ ~

A mos d'hivern, llum d'ombra als ulls,
el mussol va velant-se com un verm
dins la casa que se li esmuny.

[Mussol amb univers interior](#)

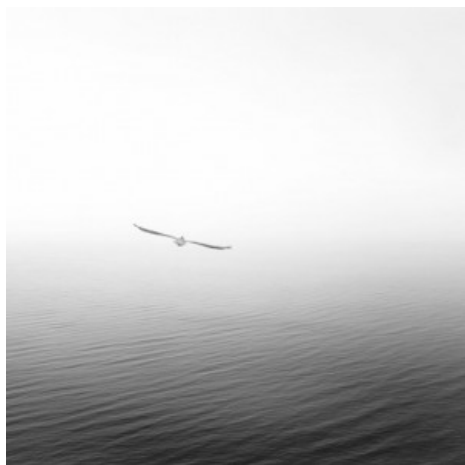
~ ~

Preferisc un llamp ressagant-se a un tro a deshora.

~ ~

La línia de vol del poema. Hauria de ser 'sensible' per a tothom.

[René Char](#)

[Planatge del vers](#)